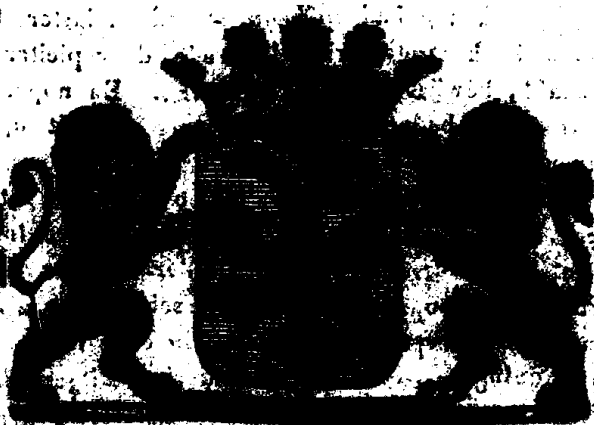

ARNHEMSE COURANT

VRIJDAG 29 MEI.

De prijs der Advertentiën is, voor elke regel, 1.00, en voor elke regel, behalve 35 centen zegel, voor elke plaatsing.

De prijs der Advertentiën is, voor elke regel, 1.00, en voor elke regel, behalve 35 centen zegel, voor elke plaatsing.

Wisselwettelijke besprekingen.

De heer dezer Courant, die geregeld op de markt wordt uitgegeven, van wel op Dinsdag, Vrijdag, Zaterdag, Zondag en Zondag, is 75 in de drie maanden.

De Raad heeft, ten principale recht doende, gelast, dat de stukken van overtuiging aan de daarop regthabenden zullen worden teruggegeven en dat den staat veroordeeld in de kosten van het regtsgeding.

Het gold hier eene zeer belangrijke regtsvraag, en het is uit dien hoofde, dat wij van deze zaak bijzondere melding maken. De schuldigverklaring van het hof was, namelijk, gegrond op het des bewust gebruik maken door de veroordeelden van eene door hen opgemaakte vervalschte verkoop-acte, welke door den verkoper, die niet schrijven kon, met een kruisje werd ondertekend; terwijl twee andere personen verklaarden, dat het kruisje door dengene, die het gesteld had, als zijne handteekening onder de acte was gezet. Van die zoogenaamde acte werd gebruik gemaakt door de veroordeelden voor te lezen wat de Raad bij de behandeling der zaak heeft besloten, dat er in deze geen crimineel misdrijf bestond, en dat het derde verzoek, om de misdrijf van valscheid daar te stellen, namelijk de mogelijkheid om schade toe te brengen, hier niet aanwezig was. De omstandigheid, dat de van valscheid betichte acte met een kruisje was ondertekend, had hem verstoord doen betrouwen, dat de daad in geen geval als faux strafbaar kon zijn. Zoodra door het faux geen nadeel kon worden berokkend, kan het ook niet strafbaar zijn, en dit was in casu het geval. Of men het bedoelde stuk voor eene acte gehouden heeft, of het als eene wettige koop-acte is geregistreerd, overgeschreven en ten grondslag was gelegd van eenen tweeden verkoop; het deed, er niets toe; het was toch geene koop-acte; het was een onge- teekend stuk, het kon geene eigendoms-overdracht weeg brengen; de verkoper was dus niet be- nadeeld; hij was en bleef eigenaar van zijn huis en kon het nog verkopen aan wien hij wilde. Dat steekel werd in cassatie inzonderheid door me. D. Leeuw even nadrukkelijk ontwikkeld en aan den

Raad bijzonder aanbevolen. De Raad heeft dat stel- sel geheel ontheld, en over anderen, daaromtrent, heeft hij ook in casu, al met een kruisje ondertekend, geene regtgeldige acte was; dat de mogelijkheid om schade toe te brengen, hier alsoo niet bestond; dat er alsoo in casu een der drie vereischten werden gemist, om de misdaad van valscheid daar te stellen; dat noch naar het Fransche, noch naar het Nederlandsche recht, het on- dertekenen met een kruisje eenige authenticiteit aan eenig stuk geven kan; dat ook uit de beraadslagingen, deswege gehouden, ten duideljkste blijkt, dat het stel- len van een kruisje, niet als aan teekening gelden kan; dat derhalve de zoogenaamde acte van verkoop, waarop de vervolging en veroordeling is gegrond, en waar- onder een kruisje is geplaatst; volstrekt als een on- geteekend stuk is te beschouwen; dat de opgevolgde registratie ons, van het stuk, van den aanvang af, alsoo geene kracht hebben en mitsdien daaruit geen nadeel voortspruiten kan; dat derhalve het derde verzoek tot daargestelling der misdaad van valscheid hier wordt gemist; dat het hof, mitsvolgens de wet verkeerdelijk heeft toegepast, en dat het onnoodig was, verdere aangevoerde middelen van cassatie te onderzoeken; dat de gepleegde handelingen ook niet terecht kunnen worden, te vallen in de termen van het wettelijk van, verplichting; dat men toch geene valsche namen of kwaliteiten heeft vermeld of ge- hezigd; en dat bovendien, ofsthoon er frauduleuse manoeuvres hebben plaats gehad, dezelve niet heb- ben gestrekt tot het afgeven van datgeen, wat bij ar- tikel 405 van het Wetboek van Strafrecht is voor- geschreven; dat de bij het arrest uitgemaakte daad- zaken niet vallen in de termen van andere bepalingen der strafwet, enz. Het wettelijk ook op die gronden, dat de Hooge Raad, gelijk wij hier bezien ziden, beslist heeft, dat hier noch misdrijf, noch wanbedrijf, noch overtreding bestond en de onmiddellijke in- vrijheid-stelling der door het hof veroordeelden heeft bevolen.

In het Dagblad van 's Gravenhage, van vrij- dag 22 dezer, lezen wij een bericht uit Tiel, houdende: »dat door den koning vergoeding zou zijn verleend, tot het aanleggen van eenen straatweg van Leersum op het stations-gebouw van den Rijn-spoorweg te Maarsbergen, en verder van daar tot Woudenberg aansluitende aan den straatweg van die gemeente naar Amersfoort.

Wij, in goederhand verstaan, zouden er bij de regering wel aanvragen betrekkelijk den aanleg van dien weg zijn ingekomen, maar is er tot heden nog geene bepaalde concessie tot dit einde door het verleend geworden. Maar wel zoude er een eenen der landeigegenaren, die eene onderneming voor de uit- voering tracht te vormen, zoodanige concessie zijn toegezegd, indien hij er in mocht slagen, om dien, buiten bezwaar van 's rijks schatkist, de provinciale fondsen, tot stand te brengen; van dien uitslag van 's mans pogingen te dien opzigt moet nog geen bericht zijn ingekomen.

Wenschelijk is het intusschen, dat de verschillen- de belanghebbenden, die hier opgedaan hebben om tusschen den Rijn-spoorweg en de straatwegen van Utrecht naar de Geulhoef en van Amersfoort naar Arnhem eene verbinding te stellen, de handen ineen mogen slaan, om de uitvoering van dit voor- allen voordeelig werk te verzekeren.

Aan het verzoeken om concessie tot den aan- leg van eenen spoorweg van Dordrecht naar Tiel, en

van daar naar den Rijn-spoorweg, waarvan ook in het hierboven bedoelde bericht sprake is, moet, zoo wij goed onderzigt zijn, nog niet eenigzins worden ge- dacht. De regering schijnt zich voorshands te wil- len bepalen tot de bereids geconcessioneerde lijnen en tot inwilliging van aanvragen, die den aanleg van eenen spoorweg in Vriesland, in verband met sommigen dier lijnen, betreffen. Voor eene spoedige gemeenschap met België en Frankrijk zoude het in- tusschen zeer te wenschen zijn, dat het ontwerp tot het aanleggen van eenen spoorweg van Antwerpen over Broda naar den Moerdijk, hetwelk thans schijnt te rusten, weder werd ter hand genomen, en zulks vooral, bij het bestaande vooruitzigt op de opening van den noord-spoorweg van Parijs naar de belgi- sche grenzen. (Nederlandsche Stoompost.)

's Gravenhage, 27 mei. In de zitting van den Hoogen Raad, kamer van strafsaken, van heden, heeft de heer advocaat-generaal Deketh zijne con- clusie genomen in de zaak van den heer, C. A. Thie- me, requirant in cassatie tegen een arrest van het geldersche hof, waarbij die heer, ter zake van een in de Arnkemsche Courant geplaatst artikel, schuld- dig verklaard is aan het beoosardig en in het open- baar aanranden van de waardigheid des konings en het op gelijke wijze smaden van den persoon des konings, en te dier zake is veroordeeld tot twee ja- ren correctionale gevangenisstraf.

De advocaat-generaal Deketh vangt aan met te kennen te geven, dat, wanneer hij in deze zaak al- les ter zijde stelt, wat daartoe geene regstreeksche betrekking heeft, en zich alleen op het juridieke standpunt plaatst, zij dan noch moeilijk, noch on- slagtig is. Zijne voordragt, tot toelichting der door hem te nemen conclusie, zal dan ook zeer aan- voudig kunnen zijn. Het geldt, wel is waar, hier eene aanranding van de eer en de waardigheid des konings en het smaden van den geëerbiedigden persoon des konings; het geldt hier de toepassing eener wet tot betengeling van hoer en hoer en andere vergripen tegen het openbaar gezag en de algemeene rust. Uit dat oogpunt beschouwd, is dit regtsgeding gewis hoogst belangrijk. Het moet althans gewone belangstelling in dit ook het oog op dat regtsgeding gevestigd en wordt uit dien hoofde, de beslissing van den Raad zeer veld ook met niet minder belangstelling te gemoet gezien. Both terzigt heeft de pleiter voor den requirant echter opgemerkt, dat voor dezen Hoogen Raad alle duffen wijzen, alle staatkundige gevoelens worden afgelygd; en dat hier gesproken en bealst moet worden zonder aan- zien des persoons. Maar daarbij mag tevens niet uit het oog worden verloren den stand van het ge- ding en de wesenlijke roeping van den Raad, als het van cassatie. Het hof in Gelderland heeft, in het hoogste ressort, een veroordeeld arrest uitgespro- ken. Dat arrest bestaat. Die feitelijkte beslissing, die veroordeeling, is, in zoverre, onherroepelijk. Het conige, dat in cassatie te onderwerpen valt, is de vraag heeft er bij het arrest eenige of verkeerde toepassing der wet plaats gevonden, en om welke wapenen is, het dat hofde, het gewezen arrest bestanden was. Het is een zeer nauwgezet en, naar hij meent, onpartijdig onderzoek, is hij hem de overtuiging ontstaan, dat er in casu geene schending, of verkeerde toepassing der wet plaats ge- had heeft.

Voor en alcer advocaat-generaal, terzigt tot het onderzoek der aangevoerde middelen van cassatie;

